Mrs. Catt fortæller om den hvide Slavehandel.

Hun siger: »Østens Hedninger sælger til Vestens Kristne!«
(Hun taler i Boston herom d. 29. Januar).

Mrs. Carrie Chapman Catt helligede Handel med Kvinder et særligt Studie paa sin to-aarige Verdensomsejling, der dog ellers særlig galdt Interessen for Kønnenes Ligeberettigelse. Den nye Afdeling i et Blad, der udgives af Wallace Irwin og Inez Milholland, siger om Mrs. Catt's Tale ved den Nationale Stemmerets Kongress:

»Hun talte ved et stort Møde holdt i »Metropolitan-Opera« i Philadelphia, hvortil 9,000 Folk var komne og de 5,000 slap ind:

»Det hedenske Østen sælger, og det kristne Vesten køber«, sagde hun. »Hundreder af Tusinder af unge Piger er offrede til den sikkre Død«.

»I Traktathavnene i Østen er der i det mindste en Million af disse Kvinder i Tjeneste. Livet dér varer kun fra et til ti Aar, og der forlanges aarligt nye Kvinder for at udfylde Mangelen«.

»En uvidende Verden har i Aarhundreder holdt en mørk Skærm foran Spørgsmaalet om Kønnenes Moral, og dette har foranlediget at de store Ødelæggelser forblev uantastede. Tiden er nu kommet til at rive denne Skærm ned, og vende Forstandens Lyskaster paa Forholdene«.

»Jeg siger, at vi bliver Medskyldige, naar vi ikke giver Sagen vor Opmærksomhed. Jeg vægrer mig ved at tro, at det er naturligt og nødvendigt! Intet er naturligt og nødvendigt, som kræver et Offer af Millioners Liv. Dette Onde er et, som Mænd og Kvinder maa kæmpe imod ved Hjælp af deres Stemmeret!«

Der ventes, at Mrs. Catt i det væsentlige vil gentage denne Tale i Tremont-Temple i Boston d. 29. Januar om Aftenen. Billetter kan faas i No. 585 Boylston Street. (Adressen paa: »The Womans Journal«'s Redaction, — fra hvilket Blad vi har oversat Artiklen).

Brev fra Amerika.

Nogle Ord sendt fra vor gode Ven fra den Congress vi havde i Kjøbenhavn, August 1906, Mrs. *Ida Husted Harper.*

Ny York, d. 20. Januar 1913.

»Jeg er glad ved at høre at Bevægelsen gør saa god en Fremgang i Danmark. (Hentydning til Vedtagelsen i Folkethinget). Jeg har undertiden sendt Dem Aviser herfra. Vi kunne ikke ønske os bedre Udsigter end dem vi nu har. Tiden synes at være inde, da Mændene i vort Land bortkaster Aaget af Partiførerne, og tænker for sig selv, og de forstaar, at de aldrig kan have en *permanent* Reform i Regeringen uden at have Kvindernes Hjælp.

Jeg glæder mig til at komme til London i Maj Maaned sammen med Mrs. Catt og blive Sommeren i Europa, og jeg stoler paa at jeg ikke skal skuffes heri. Mrs. Catt og jeg har seet endel til hinanden og i Søndags havde vi Mrs. Snowden med os.

Haaber vi sees i Buda-Pest!

Med de bedste Hilsener til Vennerne i Danmark.

Deres Ida Husted Harper.

Fremgang i Canton

Stænderforsamlingen som Mrs. Catt saa, har sandsynligvis givet Kvinderne Stemmeret.

Det berettes, at Stænderforsamlingen i Canton — i China — gav Kvinderne i denne Provinds, Retten til at stemme, inden Mødet hævedes. Dette var den eneste Provinds's Stænderforsamling i hvilken Kvinderne fik tilkendt Retten til at stemme, og netop den, i hvilken Mrs. Catt saa de ni Kvinde-Medlemmer deltagende i Raadslagningerne.

Naturligvis maa man modtage Beretningerne fra China med en vis Skepsis, men Cantons Stænderforsamling er den eneste, hvor sligt kunde hænde, og vi har denne Gang Lov til at haabe, at Pressens Telegram vil vise sig at være sandt.

Vor Klubs Telegram til Camilla Collett Festen i Christiania

Vi har modtaget følgende som Svar paa vort Telegram:

Styret for Kvindestemmeretsforeningens Klub tillader sig herved at sende Dem sin hjerteligste Tak for Deres elskværdige Opmærksomhed ved Camilla Colletts Mindefest d. 23. Januar dette Aar. Christiania, 1. Febr. 1913.

Pauline Horst, Formand.
Sigrid Bugge Hansen.

UNGARN.

Vi har i alle mulige Artikler læst om hvorvidt man kan komme til Congressen i Budapest eller ej. *Den afholdes fra 15. til 20. Juni 1913* og forsaavidt som, at Krigstrompeten ikke kalder paa de europæiske Nationer for at de skal myrde en betydelig Brøkdel af det nuværende Slægtled og selv blive myrdede, haaber vi Kvinderne i Alliancen skal mødes nær ved Grænsen af »Balkanstaterne« hvor Dødsengelen har mejet baade Kristne og Muhamedanerne og Jøder og alle Farvers forskellige Racer uden at vise Forkærlighed for den ene eller anden.

Fra Frøken Rosika Schwimmer har vi modtaget en Kundgørelse om den Virksomhed, som Congress-Comitéen udfolder. Endog i private Theselskaber gaar en Bøsse rundt, i hvilken Gæsterne lægger et Bidrag — dette er ikke til Værtinden uden forsaavidt, at det bliver hende, der overrækker Summen til Comitéen. Endog i Butikerne bliver der henlagt Summer til Congressen. Ja — Kinomatographen sættes igang for ogsaa at tjene til Congressen. I Begyndelsen af December arrangerede Comitéen en Jule-Bazar. Under denne holdt Grevinde Teleky, den ungarske Formand for Congressen, sammen med Forfatterne Terka Lux og Miss Cecily Corbett Foredrag om Landenes forskellige Udvikling i politisk Henseende, og herved samledes mange Bidrag.

Vi har henvendt os til en Dame med længere Erfaring i Politik, og hun har godhedsfuldt lovet os et Uddrag af nogle politiske Blade, vi har faaet fra Ungarn. Vi anmoder vore Læsere om at tilegne sig dette Stof og tillige erindre, hvor velkomne de er i Ungarns skønne Hovedstad.

Et Land saa fremskredet som vort maa ikke vise Verden, at vi burde udelukkes af vor Census for Intelligents om vi havde den.

Lovudkast til den nye Valgretsordning i Ungarn fremlagt i Rigsdagen af den ungarske Ministerpræsident v. Lukacs.

»Aarets sidste Dag 1912, foreslaar saa betydelig Udvidelse af Valgretten, at den vil fordoble Vælgernes Antal og i mange Dele forandre den bestaaende Vælgerordning. I det hele og store beror ogsaa det nuværende ungarske Valgsystem den Dag idag paa de i 1848 nedlagte Grundlag for samme, idet Valgloven af 1874 beholdt Formues og Intelligens Censusen saaledes som den var bleven nomineret i 1848.

Desværre har man ikke fundet at kunne tage Kvinderne med i dette Lovforslag. I sin Motivering derfor siger Ministerpræsidenten: »Mit Lovforslag ønsker at tildele Valgretten til Mænd alene. Dette betyder slet ikke at jeg undervurderer Kvindens Betydning i det offentlige Liv. Jeg sætter stor Pris paa Kvindens Medvirken, især hvor det drejer sig om sociale Foranstaltninger og philantropiske Indretninger, hvor Kvinden ikke alene er en uskattelig Medarbejder i den sociale Virksomhed, men ogsaa en Medhjælper i Forvaltningen, som den udvikler sig i moderne Retning. Den hele ungarske Retsudvikling viser, hvorledes Kvinden skattes. I vort Fædreneland har Kvindens Stilling været hendes ædle Kald værdig. Saavel i Statsretten som især i Privatretten har Bestræbelsen for at hævde Kvindens Ret altid været hævdet. Og dog, Kvinden som jevnbyrdig Konkurent med Manden i den økonomiske Kamp beskjæftiger først i den seneste Tid den ungarske offentlige Mening og ogsaa paa